

Abstrakt

Diplomová práce mapuje fenomén využití technologické chyby ve vizuálním umění, v angloamerické literatuře popisovaný jako glitch art, a odhaluje jeho specifické vlastnosti. Autor se zabývá kreativním zkoumáním glitche jak v obrazových kompresních formátech, tak i v uživatelském rozhraní webových stránek, počítačových her nebo operačních systémů. Vedle toho práce předkládá argumenty, které zasazují glitch art do širšího uměleckého diskurzu. Činí tak jednak formou analogie, kdy připodobňuje projevy glitchartové tvorby konceptuálním a vizuálním kvalitám paradigmatických uměleckých děl a směrů, a jednak pomocí Dickieho institucionální klasifikace, kdy analyzuje jeho komunitní rozměr a projevy uznání ze strany kurátorské, kritické a akademické veřejnosti.

Centrálním argumentem práce je teze, že glitch v umění nám vedle čistě estetického prožitku dává nahlédnout do nitra technologie, čímž odhaluje její funkcionalitu a přispívá tak k hlubšímu pochopení jejích materiálních, strukturálních a ideologických fundamentů, které se pro nás staly vlivem logiky imediace v běžném životě téměř neviditelnými. Vzhledem k vysoce relativní povaze samotného pojmu glitch se práce nesnaží o nějaké tvrdé vymezení jeho specifik, ale spíše se ptá po příčině tohoto pojmenování, tedy po tom, proč konkrétní jevy jako glitch vnímáme. Autor tak chápe glitch art jako sociální konstrukt, který vznikl na základě jisté společenské shody, nikoliv jako úzce definovaný fenomén.

Klíčová slova

Glitch, glitch art, glitch estetika, estetika selhání, šum, databending, novomediální umění